

16 Οκτωβρίου 2014

Ρωτώ και ρωτώ συνέχεια...

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Πότε;
Ρωτώ και ρωτώ συνέχεια.

Απάντηση καμιά.

Αγωνιά η ψυχή.

Τρέμει στην ιδέα της απόλυτης μοναξιάς.

Γιατί η μοναξιά τούτη φέρνει εξαθλίωση, φέρνει δυστυχία.

Κι όσο περνά ο χρόνος θαρρείς πως έρχεται η παράκληση να διώξει δάκρυα και θλίψη.

Μα είναι τόσος ο πόνος, τέτοιο το παράπονο που ακόμα και η παρηγοριά τούτη φαντάζει μικρή.

Σε κάθε κόμπο, σε κάθε ευχή κι ένα δάκρυ, ένας αναστεναγμός, ένας θρήνος.

Και χάνεται πλέον το μυαλό συναντώντας μια αγαπημένη χάνεται ο νους στο έρωτα της καρδιάς.

Και ταπεινά κι αθόρυβα τα δυο θα γίνουν ένα.

Κι ωσάν φωνή αύρας λεπτή όλα θα αλλάξουν φωτιζόμενα και αλλοιωμένα.

Όχι πλέον για να παρηγορήσουν, αλλά κατά χάριν να θεώσουν και ν' αγιάσουν.

Να δώσουν αθάνατο φιλί στο φθαρτό μου σκεύος.

Πηγή: llazaros.blogspot.gr